

«Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς, Το εμόν φαγητόν είναι να πράττω το θέλημα του πέμψαντός με, και να τελειώ σω το έργον αυτού» (Ιωάννης,δ΄:34).

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός, σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, είχε σαν βασική ανάγκη της ζωής Του, το να κάνει το θέλημα του Ουράνιου Πατέρα Του και να τελειώ σει το έργο που του είχε αναθέσει. Γι' αυτό ο Κύριος στην επίγεια διακονία Του στο λαό Ισραήλ, 'διήλθεν ευεργετώ ν και θεραπεύων πάντας τους καταδυναστευομένους υπό του διαβόλου, διότι ο Θεός ήτο μετ' αυτού'□

(Πράξεις,ι΄:38)και ο Ίδιος αναφερόμενος στις συνθήκες του έργου Του, αναφέρει,

‘Αι αλώ πεκες έχουσι φωλεάς και τα πετεινά του ουρανού κατοικίας, ο δε Υιός του ανθρώ που δεν έχει που να κλίνη την κεφαλήν’□

(Λουκάς.θ΄:58).

Επιγραμματικά το έργο του Θεού περιλαμβάνετε στο αρχικό εδάφιο (Ιωάννης,γ΄:16), έτσι ώ στε όλοι οι άνθρωποι που θα μετανοήσουν και θα πιστέψουν στον Υιό του Θεού, Ιησού Χριστό, να αποτελέσουν την εκκλησία-νύφη Του, για την οποία είναι γραμμένο ότι ‘ο Χριστός ηγάπησε την εκκλησίαν και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ αυτής, διά να αγιάση αυτήν, καθάρισας με το λουτρόν του ύδατος διά του λόγου, διά να παραστήση αυτήν εις εαυτόν ένδοξον εκκλησίαν, μη έχουσαν κηλίδα ή ρυτίδα ή τι των τοιούτων, αλλά διά να ήναι αγία και άμωμος’ (Εφεσίους, ε΄:25-27).

Συνεπώ ς η σωτηρία είναι μεν καρπός της θυσίας του Χριστού και της πίστης του μετανοημένου αμαρτωλού, αλλά επειδή ο αντίδικος διάβολος με τα όργανά του, κάνουν το παν για να την αφαιρέσουν, όλα τα μέλη της εκκλησίας του Κυρίου, πρέπει να λάβουν σοβαρά υπόψη την γραφική προτροπή, ‘μετά φόβου και τρόμου εργάζεσθε την εαυτώ ν σωτηρίαν• διότι ο Θεός είναι ο ενεργώ ν εν υμίν και το θέλγειν και το ενεργείν κατά την ευδοκίαν αυτού (Φιλιπησίους,β΄:12,13).

Δηλαδή το έργο του Θεού μέσα σε κάθε πιστό άνθρωπο, εξαρτάται από το πόσο αυτός θέλει να ενεργεί σύμφωνα με το θέλημά Του. Αυτό διότι ο Θεός δεν παραβιάζει την ελευθέρια του ανθρώ που, γι' αυτό όταν ο άνθρωπος δεν πιστεύει ή δεν Τον θέλει στη ζωή του, ο Θεός τον αφήνει με αποτέλεσμα ο πονηρός με τα όργανά του, να του

δημιουργούν άσχημες καταστάσεις. Τέτοιες άσχημες καταστάσεις βλέπουμε μέσα στην Αγία Γραφή, από τότε που δημιουργήθηκε ο άνθρωπος μέχρι σήμερα. Εδικά για τις έσχατες ημέρες μας ο λόγος του Κυρίου μας πληροφορεί: «... εν ταις εσχάταις ημέραις θέλουσιν ελθεί καιροί κακοί• διότι θέλουσιν είσθαι οι άνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, απειθείς εις τους γονείς, αχάριστοι, ανόσιοι, άσπλαγχνοι, αδιάλλακτοι, συκοφάνται, ακρατείς, ανήμεροι, αφιλάγαθοι, προδότηι, προπετείς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μάλλον παρά φιλόθεοι, έχοντες μεν μορφήν ευσεβείας, ηρνημένοι δε την δύναμιν αυτής» (Β' Τιμόθεον, γ':1-4), «...και

επειδή θέλει πληθυνθή η ανομία, η αγάπη των πολλών θέλει ψυχρανθή. Ο δε υπομείνας έως τέλους, ούτος θέλει σωθή. Και θέλει κηρυχθή τούτο το ευαγγέλιον της βασιλείας εν όλη τη οικουμένη προς μαρτυρίαν εις πάντα τα έθνη, και τότε θέλει ελθεί το τέλος»

(Ματθαίος, κδ':12-14).

Τα γεγονότα των ημερών μας, επαληθεύουν πλήρως τον λόγο του Κυρίου. Όμως όσοι λέμε ότι ανήκουμε στην εκκλησία του Κυρίου, καλούμαστε επίσης να λάβουμε σοβαρά υπόψη τα λόγια του Κυρίου, ‘..ο δίκαιος ας γείνη έτι δίκαιος, και ο άγιος ας γείνη έτι άγιος. Και ιδού, έρχομαι ταχέως, και ο μισθός μου είναι μετ' εμού, διά να αποδώ σω εις έκαστον ως θέλει είσθαι το έργον αυτού’

(Αποκάλυψη, κβ':11,12), έτσι ώ στε να μη ψυχρανθεί η αγάπη μας και να υπομείνουμε έως τέλους. Προς το σκοπό αυτό είναι απαραίτητο να εξετάζουμε το πνευματικό μας περπάτημα, να διακρίνουμε τα ρήγματα της πνευματικής μας πανοπλίας και να τα επισκευάζουμε, ώ στε να μη μπορεί ο πονηρός να μας πληγώ σει. Ακόμα και αν διαπιστώ σουμε ότι τα ρήγματα αυτά είναι μεγάλα με αποτέλεσμα να είμαστε πολύ σοβαρά τραυματισμένοι, να ξέρουμε ότι αν αποφασίσουμε να επιστρέψουμε όπως ο άσωτος υιός, ο Κύριος θα μας δεχθεί και θα μας βοηθήσει να εργαστούμε το έργο Του και να ανοικοδομήσουμε τα γκρεμίσματα που ο εχθρός μας προξένησε.

Συνεχίζοντας θα αναφέρουμε σαν παράδειγμα αποκατάστασης, την ανοικοδόμηση του τείχους της Ιερουσαλήμ μετά την αιχμαλωσία του λαού Ισραήλ στους Βαβυλώνιους, υιοθετώντας αντιπαραβολές που ακούσαμε, ώ στε να μπορούμε να βγάλουμε κάποια χρήσιμα συμπεράσματα, κάτω από το πρίσμα του καθεστώτος της Καινής Διαθήκης, στο οποίο ζούμε σήμερα.

Στο βιβλίο του Νεεμία διαβάζουμε ότι ο Νεεμίας αφού πήρε άδεια από τον βασιλιά Αρταξέρξη, πήγε στην Ιερουσαλήμ και μαζί με τους εκεί

προεστώ τες του λαού Ισραήλ, συμφώ νησαν να ανοικοδομήσουν το τείχος της Ιερουσαλήμ. Στην ανοικοδόμηση συμμετείχαν όσοι ήθελαν αφιλοκερδώς και ανά οικογένειες έχτιζαν τα μέρη του τείχους που ήταν πλησιέστερα στον τόπο κατοικίας τους. Την ανοικοδόμηση άρχισαν ο μεγάλος ιερέας με τους αδελφούς αυτού τους ιερείς, οικοδομώντας την προβατική πύλη με τις θύρες που την αποτελούσαν. Η προβατική πύλη, σήμερα είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός, μιας και όπως ο Ίδιος είχε πει ότι Αυτός είναι η θύρα των προβάτων (Ιωάννης, ι' :7). Αυτή τη 'θύρα' πρέπει να έχει καλά οικοδομημένη κάθε επί μέρους εκκλησία του Κυρίου και από αυτή να συστήνει να περνάει κάθε άνθρωπος που μετανοεί και πιστεύει.

Μετά οικοδομήθηκαν τα πλάγια της πύλης μέρη του τείχους και στη συνέχεια οικοδομήθηκε η ιχθυϊκή πύλη με τις θύρες της και τα σχετικά μέρη τους. Η ιχθυϊκή πύλη θα λέγαμε σήμερα αντιπαραβάλλεται με το ευαγγελιστικό έργο που πρέπει να έχει 'οικοδομημένο' κάθε εκκλησία του Κυρίου, μιας και ο Ίδιος ο Κύριος, όταν κάλεσε δύο μαθητές Του, τους είπε 'Ελθετε οπίσω μου και θέλω σας κάμει αλιείς ανθρώπων'(Ματθαίος, δ' :19).

Εστιάζοντας στην ανοικοδόμηση και επισκευή των πυλών, διαβάζουμε ότι επισκευάστηκε η παλαιά πύλη. Την παλαιά πύλη μπορούμε να την αντιπαραβάλλουμε με την πρώτη μας αγάπη που είχαμε στον Κύριο όταν ξεκινήσαμε την πνευματική μας πορεία μαζί Του. Αν κάπου αφήσαμε την πρώτη μας αγάπη, καλό είναι να την 'επισκευάσουμε' έτσι όπως θέλει ο Κύριος, ενθυμούμενοι από πού ξεπέσαμε πνευματικά και κάνοντας τα πρώτα έργα (Αποκάλυψις, β' :4-5).

Συνεχίζοντας διαβάζουμε για την επισκευή του τείχους, από την πύλη της φάραγγος μέχρι την πύλη της κοπριάς. Την πύλη της φάραγγος θα την αντιπαραβάλλουμε με τις περιόδους δοκιμασίας που επιτρέπει ο Κύριος να υπάρχουν στη ζωή μας, με στόχο τον αγιασμό μας. Την πύλη της κοπριάς, θα την αντιπαραβάλλουμε με την ετοιμότητά μας να διακρίνουμε τα διάφορα 'σκουπίδια' που υπάρχουν στην πνευματική μας καρδιά και να τα αποβάλλουμε.

Άλλες πύλες που επισκευάστηκαν ήταν η πύλη της πηγής και η πύλη των υδάτων. Αυτές θα τις αντιπαραβάλλουμε με τις ανάγκες, πληρώσης με το Άγιο Πνεύμα και μελέτης του λόγου του Θεού, όσων πιστεύουν στον Ιησού Χριστό (Ιωάννης, ζ' :38-39, Εφεσίους, ε' :26).

Άλλη πύλη που επισκευάστηκε ήταν η ανατολική. Αυτή θα την αντιπαραβάλλουμε με την ανάγκη να έχουμε το βλέμμα μας προς την

άνω Ιερουσαλήμ, εκεί που θέλουμε να καταλήξουμε και να είμαστε παντοτινά με τον Κύριο. Γι' αυτό καλό είναι να επιδιώκουμε να μοιάσουμε στον Δανιήλ, ο οποίος προσευχόταν και δοξολογούσε τον Κύριο τρεις φορές την ημέρα στο σπίτι του, έχοντας ανοιγμένα τα παράθυρα που έβλεπαν προς την Ιερουσαλήμ (Δανιήλ, ς':10).

Τέλος αναφέρουμε την πύλη Μιφκάδ. Επειδή η λέξη Μιφκάδ σημαίνει επιθεώρηση, μπορούμε να την αντιπαραβάλλουμε με την ανάγκη να επιθεωρούμε το έργο που κάνουμε, κάνοντας έναν εμπεριστατωμένο πνευματικό έλεγχο, εάν είμαστε έτσι όπως μας θέλει ο Κύριος και εάν κάτι δεν κάνουμε σωστά, με τη βοήθειά Του να το διορθώσουμε.

Στο βιβλίο του προφήτη Αγγαίου, που αναφέρεται στην ανοικοδόμηση του ναού μετά την αιχμαλωσία στη Βαβυλώνα, ο Κύριος παραπονιέται στον λαό Του και τους ζητάει να ανεβούν στο όρος και να φέρουν ξύλα για να ανοικοδομηθεί ο οίκος του Θεού, ο οποίος ήταν έρημος, ενώ αυτοί έβλεπαν να φτιάχνουν ωραία τα σπίτια τους (Αγγαίος, α':8-9). Αυτά τα ξύλα που ζητάει ο Κύριος να φέρουμε για την οικοδομή του οίκου Του, μπορούμε να τα αντιπαραβάλλουμε με τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος, που πρέπει να ενεργούνται μέσα στην εκκλησία ώστε να οικοδομούνται οι εκκλησιαζόμενοι. Δεν έδωσε ο Κύριος τα χαρίσματα για να τα έχουμε στο σπίτι, αλλά τα έδωσε προς την οικοδομή του σώματός Του, δηλαδή της εκκλησίας Του και επιπλέον για να καταλάβουν όσοι δεν πιστεύουν αλλά ερευνούν, ότι υπάρχει Θεός που ενεργεί και μιλάει μέσα στην εκκλησία Του.

Συνοψίζοντας λέμε ότι η εκκλησία, σαν ο λαός του Θεού σήμερα στη γη, έχει έργο πνευματικό να κάνει και αυτό είναι να περπατάει σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, ώστε να έχει τον καρπό του αγιασμού και της σωτηρίας πολλών ψυχών. Ο Κύριος Ιησούς θέλει να λάμψει το φως όλων των αναγεννημένων χριστιανών, μπροστά στους ανθρώπους, για να δουν τα καλά τους έργα και να δοξάσουν τον Ουράνιο Πατέρα τους (Ματθαίος, ε':16). Οπότε τα καλά μας έργα, αποδεικνύουν το έργο του Κυρίου στην ζωή μας και κατά συνέπεια Τον δοξάζουν. Αμήν!